

hun toepassing missen, daardoor niet functioneel zijn en moeten worden teruggenomen. Immers nut en noodzaak ontbreken.

Tijdelijke oplossing op zeer korte termijn

Een tijdelijke oplossing op zeer korte termijn moet getroffen worden door de eigenaren van de stortplaats binnen het eigen afgebakende terrein dat al vol ligt met staalslakken. Zij kunnen op dat deel van hun terrein prima de bestaande ringsloot verbreden en de bergingsvijver uitbreiden. Dat daarvoor dan eventueel ter plaatse een deel van de staalslakken moeten worden verwijderd en op de taluds verwerkt moeten worden in een dunne laag kan minder prettig zijn maar geen onoverkomelijk probleem vormen. Immers, zullen toch al 4000 m³ verwijderen en op de taluds verwerken ten behoeve van het aanbrengen van een nieuwe ringsloot en persleiding. Er is geen enkele aanleiding om nog meer schade aan milieu/natuur toe te brengen.

Definitieve afdichting

Bij de bijeenkomst is ook al een ander voorstel gedaan, namelijk een definitieve afdichting. Echter, ook deze gaat op de lange baan met zo'n 25 jaar, met alle schadelijke milieugevolgen van dien. De eerder voorgestane oplossing van een definitieve afdichting werd in november 2022 geschat op 10 miljoen euro, te betalen door de eigenaren van de stortplaats. Dit geld kan ook goed gebruikt worden om de staalslakken te verwijderen van de stortplaats. U geeft zelf in uw beantwoording van statenvragen PS2024-49 van 6 februari 2024 (zaaknummer 2024-000763) op bladzijde 2, laatste alinea, aan, dat de verplichting bestaat het materiaal te verwijderen, nadat het object waarin het materiaal is toegepast zijn functie verliest. Dit is hier het geval, want staalslakken vormen geen definitieve afdichting en zorgen nog zeker tien jaar voor een instabiele bult, met steeds de mogelijkheid van verzakking.

Staalslakken als verdienmodel?

De eigenaren van de stortplaats hebben zich verrijkt ten koste van het milieu en de bevolking in Eerbeek die zij immers met de ernstig verontreinigde grond achterlaten. Tijdens de eerste bijeenkomst is toegelicht dat er niets is betaald voor de staalslakken maar dat wel kosten zijn gemaakt voor het transport dat via Pelt & Hooykaas is geregeld, maar de waarheid is anders. De eigenaren van de stortplaats zullen er flink aan hebben verdiend, hetgeen al blijkt uit het feit dat zij veel meer staalslakken dan noodzakelijk op de stortplaats hebben gedumpt en daar kunnen slechts mensen toe in staat zijn die ofwel hun organisatie dan wel zichzelf hebben verrijkt. Een andere conclusie is slechts mogelijk, indien dit op open, transparante wijze wordt toegelicht en dat is tot op heden niet mogelijk gebleken bij deze ondernemers die het vaker niet zo nauw hebben genomen met de milieuregelgeving, gezien hun eerdere (recente) strafrechtelijke veroordeling.

Wat nu?

Wees s.v.p. scherp en draag de eigenaren van de stortplaats op om de buffervijver te vergroten en de ringsloot te verbreden op het reeds verontreinigde terrein met alle staalslakken. Het is technisch mogelijk en het is de enige oplossing die op zeer korte termijn recht doet aan het milieu dat al zeer wordt belast door deze doelloze dumping van 200 miljoen kilo staalslakken op een voormalige stortplaats die onderweg was om te worden afgedicht. Daar hoeven geen nieuwe vergunningen en beslissingen van u of van het landsbestuur te worden afgegeven c.q.